

Når sneen fældede sit hvide dække over den gode stad Slagelse

Af Poul Ruus

Faldt det ind med varig sne, vågnede „sportsånden“ i Slagelse bys ungdom; ja, der var dog enkelte ældre „sne-entusiaster“ imellem.

I de første mange år af dette århundrede blev Sankt Mikkelsgade benyttet som kælkebakke. Fra de bag bastante mure beskyttede haver (overretssagfører Balles, Skt. Mikkels Præstegårds, jernstøber P. Rasmussens m. fl.) langs den sydlige side af Frederiksgade, startedes i aftentimerne kælke, slæder af de mærkeligste konstruktioner, og nu gik det under vilde hvin fra de kvindelige passagerer i strygende fart mod banegårdspladsen. Kælkenes indehavere var udrustet med en lang bambusstang til dirigering af „dyret“, mere hjemmelavede slæder måtte „klare pynten“ ved hjælp af et kosteskift, men lige muntert gik det for det.

Det er indlysende, at fredelige fodpassanter var ilde sete på de tider, hvor kælkning fandt sted, og det var i virkeligheden livsfarligt at passere Skt. Mikkelsgade, hvis man ikke var „slædebåret“, gaden var et skinnende isdække.

Men en skøn dag mandede politiet sig op til forbud mod kælkning her, og nu var gode råd dyre, men man fandt snart et egnet sted: Nu gik det ad Slotsalleen og hulvejen mellem „Liselund“s og „Antvorskov“s haver til et bakkeparti syd for ruinerne af Antvorskov kloster, der ejedes af proprietær

Vinter i Slagelse

Stående dame med pelskrave fru stadsingenior Kerstens, den ældre, mor til stadsingenior Holger Kerstens, damen ligefor, ligeledes med pelskrave, fru direktor Didrichsen, Grønvold & Schou's Trælast, herren bagermester Jobs. Høyer, der iøvrigt var en ivrig og dygtig skøjteløber, han kappedes i dygtighed med læge Vald. Weeke og tandlæge Møller, damen i hvidt er yngste datter af materialist, cand. pharm. August Andersen, der var en meget initiativrig mand, startede en af landets første frugtvinfabrikker, Pomona, og havde sans for reklamens underfulde magt, på mure og plankeværker var malet en mand, som bjergtoges af kaffeduft og udbrod: *Åh, hvilken duft, det kan kun være Aug. Andersens kaffe.* — Havde en udmærket forretning, hvis klientel for en stor del var egnens herregårde. Iøvrigt var han meget virksom for skyttesagen. Damen med „Skaden“ i batten er frk. Edith Deichmann, datter af forlængst afdøde prokurator Deichmann, Lovegade. — Hvordan deltagerne ville være påklædt i vore forunderlige tider, behøver ikke at nævnes; de ville være „comme il faut“ i „rørende“ disharmoni med sportslig kunnen og evne.

Poul Ruus

Spandet på „Idagård“ og om sommeren benyttedes til kalvefolde. Det var jo lidt mere besværligt, men møjen belønnedes ved den opnåelige fart — — Vi drengte klarede afstanden ved at „hænge bagi“ en af de talrige bøndervogne, der var under hjemgående fra besøg i en af byens mange købmandsgårde.

Jeg husker mange år efter, at jeg ville gense de „farefulde“ bjerge, men den „fænomenale“ højde syntes flad som et lodguld, og noget slukøret luskede jeg videre, et gensyn er ofte farligt, illusioner brister.

En af Slagelses store bagere, gl. bagermester Hoyer, trækker frisk luft i kælderbalsen. Da var crom og nikkel umodvendig staffage, men af vægt var bagværkets kvalitet.